

Bir Katile Ağlanır mı

– safdeha · 18 Temmuz 2021

“Başımıza her ne gelirse, eğer bunu getiren bir kişiyse, o sınavı Allah adına getirmiştir. Allah bu sınavla ne kadar sabırlıyız, ne kadar tahammül ediyoruz ve doğru karar verirken, emrettiği hükümleri uygulayıp uygulamadığımızı görmek ister. Sabreden için sınav geçici ve sonu huzurla biter, amel defteri de bonuslarla kabarır!”

Yaşama hakkını Allah'ın verdiği nisanları öldürüyor, mahkeme idam cezası veriyor ve salondaki yakınları onun için göz yaşı döküyor. Bunun manasını benim gibi anlamayanlar var mı? Sebep her ne olursa olsun, insan öldürmek ve kişinin ölüm cezası vermesi insani değil. Bu dünya da ne yaparsak yapalım, yaptığımızın karşılığını göreceğimiz bir dünya hayatı içermektedir. Yaptığımız ne varsa iyilik ya da kötülük adına, bu bizim için sağda ki ve solda ki melekler tarafından not edilmekte ve mahşerdeki sorgu anında kişiye gösterilmektedir.

Siz ne kadar zalim olursanız olun öldürdüğünüzde, onun öldürdüğü yakınınızı geri getiremezsiniz. Kanunların veya dini hükümlerin ışığında verilecek cezalar bellidir. Ölenin yakınının kan bedeline razı olması durumunda, kişi idam edilmez. Ancak, bu eylemin öbür dünyası ve sorgusundan da kurtulamaz. Mevla ne karar verir, kendi hükmündedir. Eğer birisine kişi ceza kesecekse, bunun hem dünyasını hem de öbür dünyasını düşünmelidir. Haksızlıkla mücedele etmek, toplumu iyiliğe sevk etmek, her Müslümanın vazifesidir. Ancak bunu yaparken şiddetle, öldürerek, kötü yollarla seçmemelidir.

Ölüm cezası verilen birinin yakınlarının göz yaşı dökerken, acaba ölen kişinin sevdiklerinin ne çektiklerini hissetmiş midir? Öldüren hakkında medya tarafından duygusallığı yaygınlaştırmak, özendirmek ne kadar doğrudur. Dinen kısasa kısas hükmü Kur'an ayetidir. Allah'ın farz kıldığı bir olaya ağlamak, nasıl bir iman sahibi olduğumuzu gösterir. Bu en yakınımız dahi olsa böylesi düşünmemeliyiz.

Bu gibi durumlara şahit olduğumda hep şu olay beni etkiler:

İslami bir tebliğ için Hz Zeyd ile Taif'e giden peygamberimiz sav., oranın azgın ve isyankar ahalisi tarafından, başlarına bir şey gelirse suçlanmamak adına, çocukları tarafından taşlar atılıyor. Her yeri kan revan içinde ve acı çekerken, Cebrail as yanına geliyor, “Allah cc hüküm verdi eğer izin verirsen bunu yapan Taif halkını yerle bir edeceğim!” dediğinde, “Hayır bunu yapmanı istemiyorum. Yaşasınlar ki, umarım ileride İslami kabul ederler ve kendilerini kurtarırlar.” diyerek Taif halkından uzaklaşıyor. İleride buranın halkı da İslamı topluca kabul ediyorlar. Peygamberimizi duası kabul oluyor. İşte insan olmak ve merhamet örneği bu. Hani bizde de bir atasözü vardır, “Keskin sirke küpüne zarar verir!” evet, bir anlık

sinir ve benlik, insanı insanlıktan çıkaracak kadar yanlış işler yaptırıyor. Bir hadiste, "Sinirlendiğiniz zaman o ortamdan uzaklaşın, gidin abdest alın ki şeytanın ateşini suyla söndürün ve sonra olayın olduğu yere geri dönün, göreceksiniz ki içinizde hiç bir şiddet isteği kalmamıştır. Bugün kişinin kendi isteği ile, siniri ile, kendi kanunu ile oluşturduğu adalet sistemi, insanı öldürmeye, toplumu germeye yetiyor. Adalet ancak, kendimize merhamet gösterebildiğimizde uygulanabilir.

Öldüren artık zalim olmuştur ve inancım artık şunu dedirtiyor, "Yaşasın zalimlere ölüm ve cehennem!"

Saffet Kuramaz